

CRÍTICA

Marcel·lí Borrell

Un triangle a Londres

LA TRAMA: Nova York, avui. Olly és un escriptor en hores baixes i amb la inspiració sota mínims, que rep l'encàrrec del seu amic James per oficiar de padrí de noces i escriure un discurs per a la cerimònia, però coneix Sarah, la núvia, i esclata un enamorament perillós.

La pel·lícula: Les comèdies urbanes ianquis tenen un abans i un després, per dir alguna cosa històrica, del *Manhattan* de Woody Allen, o si ens apuren prou, al *Pijama per a dos* de Delbert Mann, amb el tot terreny Rock Hudson, la canora senyoreta Pepis de la Doris Day, i l'inefable Tony Randall carn de psiquiatre... La guerra dels sexes, versió civilitzada, és a dir, entre amics fatxendes i passats de rosca, cocktails de compromisos esnobs, escapades al submón de la llenceria cutre-eròtica de Cap d'Any, i la llagrimeta fàcil del final reconciliador, o sigui, tot bitxo vivent a passar per la vicaria del districte parroquial... *The best man*, rebatejada per la distribuïdora com a *Loco por la novia*, no pretén enganyar ningú. Som en el terreny clàssic del *noi-busca-noia* de tota la vida a Hollywood. L'estratègia guerrera la podria signar el mateix general Cupido grecoromà: fer veure que no t'estimo, tot i que sé que tu m'estimes, però que per allò de no traïr l'amistat baronívola, esgotaré fins el final confessar-te el meu amor incondicional. En tot cas, la pel·lícula s'avé a demostrar la validesa del principi maquiavèlic quant a que la fi justifica els mitjans. A més, el film treu succulent partit de la fotogènia classista d'un Londres cool, i dels seus *streets* tecnòcrates. Amb *Loco por la novia* s'assisteix a la (im)possible equació entre amistat i amor, o entre la confabulació gregària masculina i el sentit del deure personal. Total, pur discurs farcit de fal·làcies masculines per a entretenir el personal desvagat. Actors i actrius d'excel·lent anonimats popular –que jo sàpiga!–, juguen a fer creïble un dels tants capítols, infumables, de l'anomenada guerra entre sexes condemnats a entendre. Bijuteria fina.

La frase: "Tan sols saps que estimes a algú fins que el perds del tot". Olly, l'escriptor, tasta en pròpia pell el que suposa dir adéu a l'ésser estimat. De fet, es tracta d'un joc d'escacs sentimental. El millor és tancar en taules. Ni escac, ni mat!?

La recomanació. Tot i que el títol es prou expressiu, massa, el film es mereix la consideració dels cinèfils que s'estimen l'amor, o allò tan juvenil del recomençar de nou.

Loco por la novia

Director: Stefan Schwartz.

Intèrprets: Stuart Townsend, Amy Smart, Seth Green, Kate Ashfeld, John Shepherd, David Syberth. EUA, 2005.

96 minuts. Lauren.